

Μετά το άρθρο Σημίτη

by [George J. Prokopakis](#) on Sunday, 02 October 2011 at 17:38

Το άρθρο Σημίτη στην Κ 2/10/2011 είναι κεφαλαιώδους σημασίας. Δεν λέει τίποτε καινούριο, που διάφοροι (όχι πολλοί είναι αλήθεια) δεν έχουν ήδη πει. Είναι όμως μια πλήρης και συνεκτική κατάθεση της πραγματικής πραγματικότητας και των πραγματικών ζητημάτων που παίζονται. Αναδεικνύει με τον εναργέστερο τρόπο το θέμα ως ζήτημα "διαχείρισης της κρίσης" με καθαρούς κινδύνους, άρα και τους στόχους της διαχείρισης, και σαφή χρονικό ορίζοντα, τη δημοσιο-ESM, είτε γίνει το 2013 όπως προγραμματίζεται είτε μεταφερθεί για το 2012 όπως φαίνεται να επιχειρείται. Το κύρος του και η προϊστορία του στο κυβερνητικό κόμμα, καθιστούν αδύνατη αγνόηση του σχήματος που περιγράφει.

Τα πολιτικά συμπεράσματα τα οποία βγαίνουν αβίαστα είναι:

1. Είναι καταστροφικό να αφεθεί η διαχείριση της κρίσης στη συγκυβέρνηση ΓΑΠ-Βενιζέλου
2. Είναι καταστροφικό να αφεθεί η διαχείριση της κρίσης στην επερχόμενη ΝΔ
3. Είναι αμφίβολη έως καταστροφική η ενδεχόμενη διαχείριση της κρίσης από ΠΑΣΟΚ-ΝΔ
4. Οι ιδεοληψίες της αριστεράς και οι τσαρλατανισμοί μέσα και έξω από την οργανωμένη αριστερά είναι ακόμη πιο καταστροφικοί.

Το κείμενο σταματάει στο "δια ταύτα" και δεν προσφέρει διέξοδο. Προσφέρει απλώς υλικό για κουβέντα στα καφενεία μετά από πέντε χρόνια: "είδες που άλεγε ο Σημίτης! αν τον ακούγαμε την ώρα! Θα επιχειρήσω να πάω λίγο παρακάτω.

Η διαχείριση της κρίσης απαιτεί:

1. Συμφωνία στην ανάγνωση της πραγματικότητας περί τη συγκυρία
2. "Ομάδα διαχείρισης της κρίσης" η οποία να έχει πλήρως και ειλικρινώς αποδεχθεί την ανάγκη να είναι προσηλωμένη στην αντιμετώπιση όλων των σχετικών προβλημάτων, πάντα με οδηγία συγκεκριμένη ανάγνωση.

Ο Σημίτης με το άρθρο προσφέρει την "ανάγνωση". Μένει η "Ομάδα διαχείρισης". Απλά πράγματα. Ποιά είναι η επόμενη μέρα του άρθρου Σημίτη; Μια περίπτωση είναι, η θεϊκή φώτιση να την πστον ΓΑΠ και τον Σαμαρά, να αποδεχθούν την ανάγνωση Σημίτη, κι από κει και πέρα όλα είναι εύκολα. Συναινετικές διαδικασίες, συγκυβέρνηση με ειλικρινείς προθέσεις και τέτοια. Κομματικά δύσκολο. Μια άλλη πιθανότητα είναι να υιοθετήσει ο ΓΑΠ την ανάγνωση Σημίτη και να αλλάξει ίδιος. Θάχει πρόβλημα όμως τόσο με τον Βενιζέλο που του χαλάει την ανάδειξη του πολιτικο-αμοραλισμού και αμπλαουμπλισμού σε εργαλείο απόσπασης δαχτυλιδιού, όσο και με 5 ή 6 αριστερά ΠΑΣΟΚ που κυκλοφορούν στην πιάτσα.

Το ζήτημα λοιπόν είναι το πάντα απλό: η Ομάδα Διαχείρισης. Το ερώτημα κατά τη γνώμη μου "υπάρχει η δυνατότητα να φτιαχτεί μια αξιόπιστη Ομάδα Διαχείρισης η οποία να διεκδικήσει συγκεκριμένο ρόλο, έστω και χωρίς κοινοβουλευτική εκπροσώπηση σήμερα".

Κι εδώ ερχόμαστε ξανά στον Σημίτη. Το κείμενο ας πούμε ότι είναι η "προγραμματική βάση". είναι διατεθειμένος να παίξει; Κι αν είναι, είναι διατεθειμένος να παίξει εξ αρχής ή να αναμένει Καραμανλή στο Παρίσι; [Ακόμη και το τελευταίο είναι θεμιτό, μπορεί να είναι και θετικό γιατί χωρίς φθορά στην τελική ευθεία.] Υπάρχει διαδικασία στο πλαίσιο του ελληνικού κοινοβουλίου που να επιτρέπει κάτι τέτοιο; Η άποψη είναι ότι, ακόμη κι αν δεν υπάρχει, πρέπει να βρεθεί - κοινοβουλευτικά παιχνίδια, πιέσεις, ακόμη και παλατιανά πραξικοπήματα. Η κατάθεση Σημίτη προσφέρει ένα άλλο μεγάλο καλό: αφαιρεί το άλλοθι από όλους τους πραγματικά ή δήθεν προβληματιζόμενους κοινοβουλευτικούς όλων των κομμάτων. Το ζαρί ρίχτηκε, δεν υπάρχει αθώοι και με καλές προθέσεις. Υπάρχουν αυτοί που θέλουν λύση κι αυτοί που δεν θέλουν (θαύρα λύση, βολική γι αυτούς, καταστροφική για την Ελλάδα).

Λοιπόν, τι; Θα περιμένουμε την επόμενη φορά που ο Σημίτης θα αποφασίσει να παρέμβει; Η προφανής αναντιστοιχία της πραγματικότητας Σημίτη με τις απόψεις περί τη διαχείριση που προηγουμένη κατετίθεντο από τους γνωστούς "στενούς συνεργάτες του" μάλλον υποδηλώνει υπάρχει κανενός είδους σχέδιο. Πλην ίσως του Καραμανλή εν αναμονή στο Παρίσι. Μέχρι τότε κάποιο τρόπο πρέπει να έχουν φτιαχτεί οι συνθήκες.

Υπάρχει τρόπος να ξεκινήσουν διαδικασίες ουσιαστικής αντιμετώπισης της κρίσης; Γύρω από ανάγνωση που καταθέτει ο Σημίτης, με ή χωρίς αυτόν

Share

[Βασίλης Δεληγκάρης](#), [Lela Papagiannopoulou](#), [Haim Politis](#) and 11 others like this.

Με στενοχωρεί το γεγονός ότι ο κ. Σημίτης δεν αναφέρεται ρητά στην ανάγκη δραστηρικής μείωσης των δαπανών που μπορεί να επιτευχθεί μόνο με εκτεταμένες απολύσεις. Είναι πράγματι μια συνεκτική περιγραφή της πραγματικότητας από την οποία απουσιάζει όμως το κλειδί για την κατανόησή της: οι ανεξέλεγκτες κρατικές δαπάνες. Γιατί απουσιάζει; Επειδή δεν το καταλαβαίνει; Δύσκολο να το πιστέψω. Επειδή δεν τολμά να το πει; το πιθανότερο. Αν δεν τολμά να το πει, θα τολμήσει να το κάνει; Αυτή είναι η κριτική και της δικής σας κριτικής. Η κατάσταση είναι τόσο σοβαρή ώστε να μη δικαιολογούνται αβρότητες.

11 hours ago · 1 person

Margarita Ioannidou Να μην τολμάει να πει κάτι ο Σημίτης, μου φαίνεται απίθανο... Μην ξεχνάτε πόσες φορές είχε παραιτηθεί στην πολιτική του καριέρα, όταν είχε διαφωνήσει με την πολιτική του Αντρέα. Ήταν από τους ελάχιστους πολιτικούς που είχε αποδείξει έμπρακτα ότι δεν τον ενδιαφέρει η "καρέκλα".

10 hours ago

Margarita Ioannidou Επίσης τι εννοείτε όταν λέτε "δεν θα τολμήσει να το κάνει"? Να κάνει κάτι με παιά ιδιότητα? (Μακάρι να είχε δηλαδή την ιδιότητα να κάνει κάτι...)

10 hours ago · 1 person

George J. Prokopakis **Stefanos Manos** Συμφωνώ απολύτως ότι χωρίς δραστηρή μείωση των δαπανών, δεν πρόκειται να πάει το πράγμα πουθενά. Στην παρέμβαση Σημίτη όμως βλέπω ως σημαντικό την απεριφραστή τοποθέτηση κατά οποιαδήποτε άποψη "αναγκαστικής σωτηρίας" (αναγκαστικής για τους άλλους), η οποία, αν θέλετε, είναι και το άλλοθι της αβελτηρίας. Χωρίς να το λέει ο ίδιος (πιθανότατα καλά κάνει), απλή αντιπαράθεση της συλλογιστικής σχετικά με τη διαχείριση των high level issues οδηγεί αβίαστα στην κατάδειξη της ανευθυνότητας των χειρισμών της κυβέρνησης και της εκτός τόπου και χρόνου τοποθέτησης της αντιπολίτευσης. Ως εκ των προηγουμένων ιδιοτήτων του (και των πιθανών ερεισμάτων) πιστεύω ότι τίθεται πιο επιπλεκτικά το "πολιτικό" ζήτημα, με τρόπο πιο αποτελεσματικό μεμονωμένων προσπαθειών, αλλά και συντονισμένων περιορισμένης εμβέλειας (π.χ., Τολμήστε!, 51 Επιχειρηματίες, κλπ).

Αυτά περί το θεωρητικό. Το πρακτικό είναι ότι το κειμενάκι γράφτηκε ως συμπύκνωση σκόρπιων σχολίων μου σε σχετική συζήτηση, η οποία εξστράτιζε επικινδύνα, κατά τα ειωθότα, στο αν ήταν καλός ο Σ και look who's talking. Πιστέ δεν υπήρξε οποιάς της ελληνικής εκδοχής του εκσυγχρονισμού και η υστεροφημία ή δικαίωση, δοθέντων των προβλημάτων της χώρας, μου είναι αδιάφορα. Αφελώς ίσως ή ως αισιόδοξος πιστεύω ότι ανοίγει ένα παράθυρο "πολιτικής ευκαιρίας". Ανεξαρτήτως των προθέσεων Σημίτη. Ακόμη και εάν ο ίδιος καταθέτει τις απόψεις του έχοντας κατά νου την υστεροφημία του, το ζήτημα είναι αν μπορούμε οι υπόλοιποι να κεφαλαιοποιήσουμε.

9 hours ago

Στη Γκρας Μ'α

Με στενοχωρεί το γεγονός ότι ο κ. Σημίτης δεν αναφέρεται ρητά στην ανάγκη δραστηκής μείωσης των δαπανών που μπορεί να επιτευχθεί μόνο με εκτεταμένες απολύσεις. Είναι πράγματι μια συνεκτική περιγραφή της πραγματικότητας από την οποία απαισιάζει όμως το κλειδί για την κατανόησή της: οι ανεξέλεγκτες κρατικές δαπάνες. Γιατί απαισιάζει; Επειδή δεν τα καταλαβαίνει; Δύσκολο να το πιστέψω. Επειδή δεν τολμά να το πει; το πιθανότερο. Αν δεν τολμά να το πει, θα τολμήσει να το κάνει; Αυτή είναι η κριτική και της δικής σας κριτικής. Η κατάσταση είναι τόσο σοβαρή ώστε να μη δικαιολογούνται αβρότητας.